

KURJER WILEŃSKI

Nowogródzki, Grodzieński, Suwalski, Poleski i Wołyński

Idea federacyjna a chwila obecna

W latach 1919—1921 Obóz Piłsudskiego wysuwał koncepcję federacyjną, którą namiętnie zwalczały endecy. Rzeczywistość ułożyła się zgodnie z myślą ideologów narodowej demokracji. Dziś jeszcze endecy z tego powodu tryumfują. Zwolenników federacji usiłują przedstawić jako nierealnych marzycieli, bankrutów politycznych. A projekty ich uważają za przekazane raz na zawsze do lamusa historii. Przypadałoby, że opinię tę podziela olbrzymia większość społeczeństwa polskiego. Jest to jednak pogląd wybitnie uproszczony.

Co to jest program federacyjny? Na ten temat mało kto się zastanawia i zazwyczaj przywykliśmy ujmować zagadnienie powierzchownie. A sprawa zasługuje na poważniejsze traktowanie.

Rzeczywiście, próby realizacji programu federalistycznego, w pierwszych latach niepodległości, zawiodły na całej linii. Ale z faktu tego nie można wyciągać wniosków zbyt pochopnych. Niepowodzenie omawianej koncepcji w pewnych określonych warunkach i w danym momencie historycznym nie przekreśla słuszności samej doktryny federacyjnej a la longue.

Idea federacyjna w Polsce stanowi nawiązanie do dawnych tradycji Jagiellońskich. Oczywiście historia się nie powtarza i nie ma powrotu do form przeżytych. Można tylko mówić bardzo ogólnie o duchu tradycji Ja-

giellońskich. Spróbujmy sformułować w ogólnych zarysach zasadnicze przesłanki programu federacyjnego, nawiązującego do idei Jagiellońskiej.

Prof. Oskar Hałcki mówi bardzo pięknie o różnicy między misją kulturalną Polski i Niemiec. Kolonizacja niemiecka była siłą niszczącą. Tam gdzie wtargnęła inwazja germańska tępiło bez reszty element autochtoniczny.

Co innego wskazują dzieje polskie. Prawda ludność Wielkiego Księstwa Litewskiego asymilowała się dobrowolnie. Odrębności jednak nie tępiło, ani nawet nie starano się niwelować. Pomimo setek lat związku z Polską utrzymały się odrębności kulturalne i etniczne na ziemiach dawnej Rzeczypospolitej.

Program federacyjny nawiązuje do tych właśnie zasad politycznych. Nie ma konkretnej szczegółowo wypracowanej doktryny federacyjnej. Celem może być zarówno federacja państw narodowych, jak i współzycie narodów w ramach jednej państwowości.

Formułujemy zasadę ogólną. — Idea federacyjna to — poszanowanie odrębności etnicznych i kulturalnych innych narodów i dążenie do stworzenia trwałych związków politycznych umożliwiających wspólną obronę niepodległości i cywilizacyjną pracę pokojową. To wszystko. Poszanowanie odrębności, więc zrezygnowanie z polityki, wynaradawia-

nia i dążenie do trwałej kolaboracji.

Niektórzy uważają, że chwila obecna stanowi jaskrawe zaprzeczenie tendencji federacyjnych. Nie możemy się zgodzić z tą tezą. Doktryna federacyjnej nie należy ujmować zbyt jednostronnie, zbyt ciasno. W błędzie są ci, którzy uważają, że idea federacyjna musi się koniecznie zwracać przeciwko Rosji, a narzuca konieczność współpracy z Niemcami. Tak nie jest. Słusznie zwracano uwagę, że przecież w wieku XV niebezpieczeństwo krzyżackie stało się przyczyną Unii Polsko-Litewskiej. Nie tylko niebezpieczeństwo rosyjskie zmusza narody zamieszkałe

na północnym wybrzeżu Bałtyku-Czarnym do zaciskania więzów współzycia. Nie mniej przyczynia się do tego groźba inwazji niemieckiej.

Oceniając w chwili obecnej szanse ideologii federacyjnej, sformułować należy trzy prawdy:

1) Obecny antagonizm polsko-niemiecki pochłania całą uwagę społeczeństwa i wiąże cały aktywizm polityczny Polski. Nie przekreśla to jednak naszych celów na dalszą metę. Polska jest wieczna i jeśli by nawet miało dojść do wojny, to przecież wrócimy znowu do realizacji innych zamierzeń.

2) Groźba hegemonii niemieckiej

stwarza konieczność solidarności na rodów przez Rzeszę zagrożonych. Otwiera to widoki realizacji programu federacyjnego, chociaż tymczasem na odcinkach częściowo innych niż w latach 1919—1921.

3) Polska szanuje suwerenność narodów niepodległych, choćby najmniejszych i najsłabszych. W stosunku do tych ludów program federacyjny stawia jedynie postulat ścisłej współpracy państw w całej pełni suwerennych.

Nie możemy dość do wniosku abo tak pojęty program federacji nie dawał się do lamusa historycznego. Tse.

Pogłoski o inwazji Niemców i Włochów do Bułgarii

SOFIA, (PAT). Bułgarska Agencja Telegraficzna donosi:

Bułgarska Agencja Telegraficzna upoważniona jest do kategorycznego zaprzeczenia wiadomościom rzekomo pochodzącym z Bułgarii, a ogłoszonym w prasie zagranicznej, według których przybyło do Bułgarii wielu wojskowych i robotników niemieckich i włoskich. Żaden żołnierz ani robotnik niemiecki lub włoski nie przybył do Bułgarii.

Incydent graniczny

Żołnierz niemiecki ranny na terytorium polskim

GDYNIA, (PAT). — W niedzielę 6 bm. o godz. 19,30 koło miejscowości Kamienica Królewska w pow. kartuskim, nad granicą z Rzeszą wydarzył się następujący incydent graniczny:

Trzech żołnierzy niemieckich przekroczyło granicę w pełnym uzbrojeniu. Na terytorium Polski w odległo-

ści 300 m. od granicy zostali oni zatrzymani przez funkcjonariusza polskiego straży granicznej. Gdy nie posłuchali wezwania do zatrzymania się, wówczas strażnik polski strzelił, raniąc jednego z żołnierzy niemieckich. Dwaj towarzysze zranionego zabrali go natychmiast i udali się z powrotem przez granicę Rzeszy.

Insp. Lipiński i świadek Szulc wypuszczeni z więzienia

GDĄŃSK, (PAT). — Polski inspektor celny Jan Lipiński, skazany w ubiegłym poniedziałek przez sąd gdański na półtora roku więzienia, został wczoraj na skutek interwencji komisarza Generalnego R. P. wypuszczony z więzienia i natychmiast wyjechał do Polski.

Zwolnienie Lipińskiego nastąpiło

na podstawie wymiany za gdańskie go urzędnika celnego Stuchera, skazanego przez sąd gdański za obrazę narodu polskiego na 8 miesięcy więzienia.

Świadek obywatelski polski Brunon Szulc, który zeznał w procesie Lipińskiego na korzyść oskarżonego, został wypuszczony z aresztu.

„Gospodarka” na okupowanych terenach kradli nawet... nawozy sztuczne. — Miejscowa ludność objadają uoszczętnie

KOWNO, (PAT.) Donoszą z Kłajpedy o licznych sprzeniewierzeniach zarekwirowanego zaraz po zajęciu Kłajpedy majątku litewskiego. Obecnie gdy po usilnych staraniach majątek ten zaczyna powracać do prawowitych właścicieli, okazują się olbrzymie braki.

I tak na przykład u jednego z kupców litewskich w Smolenikach opieczętowane skład nawozów sztucznych, własność litewskiej spółki rolniczej „Litukas”. Obecnie po uchyleniu rekwiizycji okazało się, że brak jest w składzie około 900 worków

nawozów sztucznych. KOWNO, (PAT.) Prasa donosi, że w kraju kłajpedzkim zaznacza się coraz większy brak artykułów spożywczych, w pierwszym rzędzie owoców i jarzyn. Zaznacza się również brak margaryny. W kraju kłajpedzkim wprowadzono ostatnio ograniczenia przy sprzedaży płynnego paliwa i smarów.

WIEDEŃ, (PAT.) W całych Sudetach zabroniono obecnie produkowania i sprzedawania bitej śmietanki.

„Wysprzedaż” Ligi Narodów Pertraktacje o kupno stacji radiowej.

GENEWA, (PAT.) Między przedstawicielami rządu szwajcarskiego a sekretariatem gen. Ligi Narodów nawiązane zostały ostatnio rokowania w sprawie nabycia przez rząd federalny radiostacji nadawczej będącej w posiadaniu Ligi.

W początkowej fazie rozmów ujawniły się różnice zdań co do wysokości ceny, jak słychać jednak obecnie osiągnięto zasadnicze porozumienie i zawarcie transakcji oczekiwane jest w najbliższym czasie.

Rekord prezydencki

Prez. Meksyku przebył ponad 12 tys. km w tym 101 km pieszo

MEKSYK, (PAT.) Do Meksyku powrócił prezydent republiki, który dokonał wielkiej podróży po kraju. Prezydent był w drodze 97 dni, zwiedził 232 miejscowości. W ogóle przebył prezydent 12.167 kilometrów, z tego 7.070 km w samochodzie,

3.672 km koleją, 1.325 km statkiem i 101 pieszo.

Podróż ta pozornie inspekcyjna, miała wielkie znaczenie propagandowe i polityczne wobec zbliżających się wyborów na stanowisko prezydenta republiki.

„Współpraca” partnerów osi We Włoszech zdemaskowano akcję szpiegowską Niemiec Rozstrzelano 21 osób

Goniec Warsz. donosi: Wielką sensacją w Rzymie i w całych Włoszech wywołało skonfiskowanie organu Watykanu „Osservatore Romano”.

Pismo to, znane ze swej obiektywności i poważnego traktowania każdego tematu, zajęto w Rzymie pierwszy raz od czasów przedfaszystowskich, kiedy to masonski gabinet — Nitti'ego skonfiskował organ Watykanu. Równocześnie aresztowano w Rzymie reportera „Osservatore Romano”, Giovanni Ciatto.

Według wiadomości nadeszłych do Paryża, konfiskata „Osservatore Romano” nastąpiła wskutek zamieszczenia sensacyjnej informacji o wykradaniu przez szpiegów niemieckich tajemnic wojskowych Włoch.

Ma się tu do czynienia z wielką aferą szpiegowską. W słynnym włoskim mieście lotniczym, Guidonia, —

znajdującym się w pobliżu Rzymu, aresztowano 8 inżynierów, 4 techników i 38 pilotów, których postawiono w stan oskarżenia o współdziałanie z obcym wywiadem.

„Osservatore Romano” donosiło, że ów obcy wywiad jest wywiadem hitlerowskim. Guidonia — jest największym ośrodkiem lotniczym faszystowskiej Italii i wskutek tego włoskie centrum lotnicze było już od dłuższego czasu przedmiotem za interesowania wywiadu niemieckiego.

Nazwiska aresztowanych inżynierów, techników i pilotów są czyste włoskie, z wyjątkiem niemieckiego — Hermana Kurta Berga, Niemca. — przydzielonego w ub. roku do zakładu w Guidonii.

W mieszkaniu Berga, który pracował w Guidonii z ramienia niemieckiego przemysłu aluminiowego, zna-

leżono przygotowane do wysyłki do Niemiec próbki nowego rodzaju duruminium, wynalezione przez techników włoskich. Metal ten posiada wagę o 30 proc. mniejszą od duruminium — dotychczas znanego.

Rewizje u aresztowanych wykryły wiele materiału obciążającego, — świadczącego o tym, iż byli oni płatnymi agentami Niemiec.

Wykrycie afery szpiegowskiej w Guidonii wywołało wielkie wrażenie we włoskich kołach wojskowych, — zaskoczonych tym, że wywiad niemiecki uprawia szpiegostwo nawet u swych najbliższych i jedynych sojuszników.

WARSZAWA, (TEL. WŁ.) — DOWIADUJEMY SIĘ, ŻE Z LICZBY ARESZTOWANYCH WE WTÓREK, ROZSTRZELANO 21 OSÓB.

Gen. Franco ma prawo sam wydawać dekryty

Jego szwagier otrzymuje szczególnie szerokie uprawnienia

BURGOS, (PAT). — W dzienniku urzędowym ogłoszony został dekret, według którego gen. Franco przyjmuje tytuł premiera bez tek. Według dalszych dekretów stanowisko wicepremera zostaje zniesione.

Rząd hiszpański składać się ma z 12 ministrów: spraw wewnętrznych, spraw zagranicznych, wojny, marynarki, lotnictwa, sprawiedliwości, finansów, przemysłu i handlu, rolnictwa, oświaty, robót publicznych i pracy.

Poza tym powołana została do życia t. zw. junta obrony, której przewodniczy gen. Franco, i która składa się z 3 ministrów resortów obrony narodowej.

Zniesienie stanowiska wicepremie-

ra stanowić ma wzmocnienie stanowiska junty politycznej, której szef korzystać będzie ze szczególnie rozległych uprawnień.

(Przyp. Red. Szefem junty pol. jest szwagier gen. Franco — Serrano Suner).

MADRYT, (PAT.) Reorganizacja rządu hiszpańskiego uzasadniana jest koniecznością przystosowania naczelnych władz państwowych do sytuacji w kraju po zakończeniu wojny. Niektóre resorty skasowano, tworząc równocześnie nowe. Ministerstwo wojny objęło kierownictwo nad wszystkimi trzema rodzajami broni.

Premier ma posiadać prawo w specjalnych wypadkach do wydawania dekretów bez uzyskania uprzedniej aprobaty

Rady Ministrów. Generalna Dyrekcja dla spraw Maroka i kolonii, podlegająca dotychczas wicepremierowi, przechodzi do resortu spraw zagranicznych.

Nowoutworzone ministerstwo pracy obejmie część zadań dotychczasowego ministerstwa do spraw syndykalnych oraz dyrekcję do spraw rynku pracy, ustawodawstwa pracy, ubezpieczeń i statystyk. Zagadnienia syndykalne zaś podporządkowane być mają kierownictwu Falangi.

LONDYN, (PAT.) Agencja Reutersa donosi z Gibraltaru, że władze hiszpańskie zarządziły budowę okopów w strefie neutralnej w odległości około 20 metrów od posterunków brytyjskich. Władze wojskowe wzmocniły ochronę granicy hiszpańskiej.

Własna obsługa telefoniczna z Warszawy

Co przywiózł Förster?

Z Gdańska donoszą, że gauleiter Foerster powrócił samolotem z Berchtesgaden. Z czym przyjechał jeszcze nie wiadomo. Zakomunikowano tylko, że dziś odbędzie się odprawa przywódców hitlerowskich, na której Foerster wygłosi przemówienie.

* * *

GDANSK, (PAT). — Dzienniki gdańskie podają, że dziś, t. j. 10 bm. wieczorem o godz. 20 odbędzie się pod gołym niebem na długim rynku w Gdańsku zebranie protestacyjne, na którym przemawiać będzie Förster. Ma on przy tym wyrazić przed całym światem wolę niemieckiego miasta Gdańska w związku z niesłykaną — jak pisze prasa gdańska — groźbą Polaków „ostrzeliwania Gdańska armatami“.

Rozmowy polsko-ukraińskie

Ze Lwowa donoszą, że w ostatnich dniach toczą się z inicjatywy miejscowych czynników polskich rozmowy z kołami ukraińskimi. Ze strony ukraińskiej w rozmowach tych biorą udział przedstawiciele organizacji gospodarczych i kulturalnych.

Według pogłosek, w rozmowach tych dochodzi do porozumienia w zasadniczych kwestiach z pominięciem zagadnień politycznych.

Zjazd oenerowców

Z Łodzi donoszą, że odbył się tam zjazd oenerowców, pracujących wśród robotników. Zjazd ten powziął uchwałę, wzywającą działaczy b. Oeneru, aby przystąpili do OZN.

W 40 min. po wypowiedzeniu wojny dokonano 11 nalotów na Anglię

Obrzynie ćwiczenia nocne lotnictwa angielskiego

LONDYN, (PAT.) Wielkie ćwiczenia angielskiej floty powietrznej rozpoczęły się w nocy pozorowanym atakiem 500 samolotów na wschodnie wybrzeża Anglii. Założenie pierwszego dnia ćwiczeń, jak ogłosił komunikat ministerstwa lotnictwa, było następujące:

Pomiędzy Anglią a fikcyjnym państwem „Easland“ położonym na wschód od wysp brytyjskich na Morzu Północnym w godzinach wieczornych zapanował stan silnego napięcia stosunków, który o g. 20 doprowadził do wybuchu działań wojennych. Wypowiedzenie wojny między obu państwami zaznaczyło się natychmiastowym rajdem lotnictwa kraju wschodniego na wybrzeża Anglii, przy czym gros sił powietrznych nieprzyjaciela skierowanych zostało na ujście Tamizy.

W ciągu pierwszych 40 minut po wypowiedzeniu wojny lotnictwo wschodnie dokonało 11 kolejnych nalotów na terytorium angielskie.

Pomimo tak ożywionej działalności lotnictwa nieprzyjacielskiego oraz panującej na wschodnich wybrzeżach ziej w działalności, zarówno czynna jak i bierna obrona przeciwlotnicza na wybrzeżach angielskich, wykazała sprawne funkcjonowanie. Wszystkie nieprzyjacielskie samoloty w liczbie 500 zostały wysłędzone zarówno przez aparaty podsluchowe, jak i baterie reflektorów. Z lotnisk angielskich wystarowały natychmiast eskadry bombowe oraz myśliwskie. Pierwsze skierowały się

na terytorium nieprzyjacielskiego państwa celem przeprowadzenia bombardowania, drugie zaś zaatakowały nieprzyjacielskie eskadry nad Anglią.

Na południową dzielnicę Londynu lotnictwo wschodnie dokonało 2 nalotów odpartych przez baterie przeciwlotnicze.

Zwycięstwo

LONDYN, (PAT.) Ministerstwo lotnictwa ogłosiło komunikat o przebiegu nocnych ćwiczeń. Lotnictwo „nieprzyjacielskie“ dokonało około 60 nalotów. Naloty strony wschodniej trwały do godz. 1 po północy. „Nieprzyjacieli“ koncentrowali swe natarcie na obiektach i miejscach położonych u ujścia Tamizy. Atakowano również hrabstwo południowe Kent, Surrey i Sussex. Obrona miała zadanie bardzo utrudnione niskimi chmurami i gęstym deszczem, który padał w ciąg całej nocy. Artyleria przeciwlotnicza zmusiła eskadry „wschodnie“ do wycofania się i zaniesienia nalotów.

Katasrofy

LONDYN, (PAT.) W nocy w miejscowości Tolleran w pobliżu Yorku spadł angielski samolot bombowy. Załoga w liczbie 5 lotników zginęła. Jednocześnie na Morzu Północnym w okolicy Essex zaginął inny samolot wojskowy. Nadbrzeżne okręty wojenne, wspomagane przez hydroplany podjęły poszukiwania.

LONDYN, (PAT.) Brytyjski samolot bombowy typu Wellington, który, jak ogłoszono, zaginął nad Morzem Północnym w rejonie Essex, jak się obecnie okazało, z powodu defektu silnika spadł na samym wybrzeżu w pobliżu miejscowości Thefford w hrabstwie Norfolk. Płatowiec został doszczętnie rozbity, jednak załoga w liczbie pięciu osób została uratowana, skacząc ze spadochronami.

Żelazne porcje żywnościowe dla urzędników państwowych

Narazie tylko w Radomiu

Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów postanowił, aby ze względu na niebezpieczeństwo zagrażającej wojny, ludność Polski zaopatrzyła się w tzw. „żelazne porcje żywnościowe“ na okres 2 tygodni. W związku z powyższym Zarząd Główny Stowarzyszenia Urzędników Państwowych, działając w porozumieniu z Min. Rolnictwa i Reform Rolnych (Departament aprowizacji kraju) postanowił zorganizować akcję, mającą na celu ułatwienie urzędnikom państwowym zaopatrzenie się w drodze kredytowej w tzw. „żelazne porcje żywnościowe“.

W dniu 3 bm. powyższa sprawa była między innymi przedmiotem obrad Zarządu Radomskiego Koła Stowarzyszenia Urzędników Państwowych, który postanowił akcję tę przeprowadzić na terenie Radomia. Wszyscy funkcjonariusze państwowi (wyżsi i niżsi) mogą się zapo-

trzyć za pośrednictwem Koła S. U. P. w Radomiu w 2-tygodniowe zapasy żywnościowe na następujących warunkach:

1. Dwutygodniowe zapasy żywnościowe będą kosztować około 50 zł, kredyt jednak może być udzielony do sumy 100 zł. w wyjątkowych wypadkach nawet powyżej 100 zł
2. Spłata naliczona za towar będzie rozłożona na 2 lub 4 raty miesięczne.
3. Przypadające raty będą potrącane z poborów służbowych funkcjonariusza.
3. Na zabezpieczenie udzielonego kredytu będą przyjmowane weksle gwarancyjne. Funkcjonariusze państwowi chcący skorzystać z tego ułatwienia, winni zwrócić się na listę zgłoszeń które Zarząd Koła S. U. P. przesłał już do wszystkich urzędów na terenie Radomia

Dziś przyjeżdża wycieczka młodzieży polskiej z Litwy

W dniu 10 bm. o godz. 14 przyjedzie do Wilna wycieczka polskiej młodzieży z Litwy — liczbie 36 osób. Wycieczkę będzie gościło T-wo Pomocy Polonii Zagranicznej. W czasie jednodniowego pobytu w Wilnie młodzież polska złoży hołd Sercu Marszałka Piłsudskiego na Rossie, zwiedzi zabytki i osobliwości miasta i wieczorem będzie na przedstawieniu w teatrze na Populance.

W dniu 11 bm. wycieczka polskiej młodzieży z Litwy odjedzie do Warszawy.

Dzielnicy, orlecia

OPOCZNO, (PAT.) Obóz „Orlecia“ w Radzicach, pow. opoczyńskiego, w czasie burzy, jaka szalała w dn. 7 bm. wziął udział w gaszeniu pożaru domu i ratowaniu porażonych od pioruna 3 dzieci. 16 członków obozu przystąpiło do prac ratowniczych, wydobywając z płonącego domu porażone dzieci, które przewieziono do szpitala. Dzielnym orleciem ludność miejscowa urządziła spontaniczną owację.

Ćwiczenia floty na M. Śródziemnym

LONDYN, (PAT.) We wschodniej części Morza Śródziemnego rozpoczynają się dziś manewry części śródziemnomorskiej eskadry brytyjskiej.

Założeniem manewrów, które potrwać do dnia 13 sierpnia, jest obrona południowo-wschodnich wybrzeży Morza Śródziemnego. Ostatnia faza manewrów odbędzie się wspólnie z siłami egipskimi.

Głęboko dotknięty tragiczną przedczesną śmiercią nieodżałowanej pamięci

ś. p. **D-ra Eugeniusza Archangielskiego** składa głębokie współczucie zrozpaczonej żonie, rodzinie oraz Dyrekcji Rzeźni Miejskiej

Cech Rzeźników i Wędliniarzy
Żyłów w Wilnie

Teatr na Górze Zamkowej

Z okazji XXV lecia Wileńskiej Dywizji Legionów odegrane zostanie w dniu 15 sierpnia b. r. — oryginalne widowisko na wolnym powietrzu — pióra Waleriana Charkiewicza z muzyką Antoniego Żulińskiego

„MIECZ I SERCE“

POCIĄG TURYSTYCZNY DO GDYNI

Odjazd z Wilna 12.VII. wiecz., powrót do Wilna 16.VIII. rano.

Wszystkie miejsca sypialne. Dla grup pięcioosobowych rezerwuje się oddzielne przedziały. Podczas pobytu w Gdyni (13, 14 i 15.VIII) — noclegi w pociągu. Przejazd w obie strony Zł 28.90

Zgłoszenia przyjmują Administracje Wydawnictw: **KURJER WILEŃSKI** — ul. B-pa Bandurskiego 4
EXPRESS WILEŃSKI — ul. Mickiewicza 11-a
oraz wszystkie placówki Biura Podróży „ORBIS“

Co mogą dostarczać Sowiety na wypadek wojny Polsce

„Polityka Gospodarcza“ omawia znaczenie ZSRR, jako ewentualnego dostawcy Polski na wypadek wojny. Polityczny punkt wyjścia sformułowany jest bardzo ostrożnie, a miano wicie w ten sposób, że Sowiety same nie będą prowadziły operacji wojennych na szerszą skalę, ale że nie będą miały względów politycznych, któreby przemawiały przeciw aprowizowaniu Polski w surowce tzw. strategiczne.

Po tym wstępie wymienia dwutygodniowe poszczególne surowce i twierdzi, że Sowiety mogłyby całkowicie lub prawie całkowicie pokryć zapotrzebowanie Polski w dziedzinie: rudy manganowej, rudy chromowej, rtęci, platyny i szeregu innych, rzad-

kich metali, jak: bizmut, kadm, selen, tellur, gall, cyrkon i niob.

Przywozem z Sowiecie mogłaby również Polska prawie całkowicie pokryć swoje zapotrzebowanie bawełny i ropy naftowej.

Częściowe pokrycie naszego zapotrzebowania wojennego moglibyśmy mieć ze strony Sowiecie w następujących surowcach: ruda wolfranowa, ruda molibdenowa (potrzebna przy produkcji wysokowartościowych gatunków stali), miedz surowcowa, aluminium, antymon (z Chin), piryty, fosforyty, kauczuk i cynk.

Natomiast Sowiety nie wchodzi w grę jako dostawca: żelaza, cyny, niklu, węgla i węgla kamiennego.

Ponadto Sowiety mogłyby dostar-

Nareszcie gabINET w Holandii

HAGA, (PAT). Urządowo komunikują, że Jonkheer de Geer skompletował gabinet i przedłożył listę członków rządu królowej do aprobaty. W skład nowego rządu wchodzi przedstawiciele stronnictwa chrześcijańsko-historycznego, partii katolickiej, socjal-demokratycznej i niezależnej demokracji. Kilku ministrów nie należy do żadnego stronnictwa. Są oni fachowymi członkami rządu.

Franco z wizytą u dyktatorów

RZYM, (PAT.) Agencja Infor donosi, że generalissimus Hiszpanii Franco odbędzie niebawem podróż nie tylko do Włoch, ale również do Niemiec.

Piorun zabił posta

MIĘDZYKURJER

KOWNO, (PAT.) Wielka lawańnica połączona z piorunem przecięła wzdłuż nad Litwą. Otarła piorunem pał m. an. poseła na Sejm Mięski Grażius, pomagając w swym majątku przy zwolnieniu pszenicy.

Za męstwo i czyny

OWAWY

WARSZAWA, (PAT). — „Monitor Polski“ zamieszcza zarządzenie p. Prezesa Rady Ministrów gen. Sławoja Składkowskiego o nadaniu Krzyża Zasługi za męstwo po raz pierwszy za wyjątkową dzielność i odwagę w walce z przestępcą generałowi brygady Kordianowi Zamorskiemu, Komendantowi Głównemu Policji Państwowej, za czyny męstwa i odwagi w narażeniem życia w walce z przestępcą Józefowi Jionczemu Dugięto, komisarzowi Policji Państwowej, przodownikom Policji Państwowej: Feliksowi Codogniemu, Janowi Skurze, starszym posterunkowym Policji Państwowej Janowi Kołodziejewi, ś. p. Stanisławowi Przejnarowi, za czyny wyjątkowej odwagi w służbie granicznej, strażnikowi straży gran. Witoldowi Kozłowskiemu, strażnikowi straży gran.: Edmundowi Majchrzakowi, Wacławowi Wasilewskiemu.

Zakończenie marszu Szlakiem Kadrowki

KIELCE, (PAT.) W środę zakończył się w Kielcach 15. Marsz Szlakiem Kadrowki. O godzinie 3 nad ranem wystartowały patrole do ostatniego etapu dziennego jędrzejów — Kielce (37 km).

Pierwszy patrol wkroczył do Kielc o godz. 9.45. Był to patrol bez broni Z. S. Zagnańsk i Z. S. Ostrowiec z klasy 3, dalej patrol KOP z Polesia i in.

Forma patroli była dość różnorodna — niektóre przybyły w świetnej formie, inne w bezładnym szuku, nierównym krokiem.

Z wojskowych najlepiej maszerował patrol z Zegrza z dowódcą ppor. Jedlińskim. W klasie 3 bez broni doskonałą formę wykazał startujący po raz pierwszy zespół strzelców z Francji.

Ogłoszenie oficjalnych wyników Marszu Szlakiem Pierwszej Kadrowej i rozdanie nagród odbędzie się we czwartek, 10 bm.

Żelazne porcje żywnościowe dla urzędników państwowych

Narazie tylko w Radomiu

Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów postanowił, aby ze względu na niebezpieczeństwo zagrażającej wojny, ludność Polski zaopatrzyła się w tzw. „żelazne porcje żywnościowe“ na okres 2 tygodni. W związku z powyższym Zarząd Główny Stowarzyszenia Urzędników Państwowych, działając w porozumieniu z Min. Rolnictwa i Reform Rolnych (Departament aprowizacji kraju) postanowił zorganizować akcję, mającą na celu ułatwienie urzędnikom państwowym zaopatrzenie się w drodze kredytowej w tzw. „żelazne porcje żywnościowe“.

W dniu 3 bm. powyższa sprawa była między innymi przedmiotem obrad Zarządu Radomskiego Koła Stowarzyszenia Urzędników Państwowych, który postanowił akcję tę przeprowadzić na terenie Radomia. Wszyscy funkcjonariusze państwowi (wyżsi i niżsi) mogą się zapo-

Nad Dźwiną i na Łotwie

Gen. ppor. Śmigły Rydz w rozkazie wydanym po zakończeniu operacji wileńskiej w dniu 19 maja 1919 roku stwierdził, że „Dywizja Legionów umie tylko zwyciężyć”, a „chcę na wyjątkowo sobie zasłużyć miano” — zwykła „wyjątkowo brać na siebie trudy i ofiary”.

Słowa te najlepiej charakteryzują znaczenie działań bojowych dywizji w wojnie 1919—1920 r.

Po zakończeniu walk na Wilnieś czyżne przenosi się w sierpniu 1919 roku punkt ciężkości dalszych operacji na kierunki Połocki i Dynebur- ski.

Najważniejszym działaniem na kierunku Połockim było błyskawiczne uderzenie grupy mjr. Dąb Biernackiego — dowódcy pułku „Zuchowatych” w rejonie Dornowa przez Do kszycę na st. kol. Ziabki — na tyły Rosjan. Manewr ten przeprowadzony w dniach 19—23 sierpnia dwoma baonami piechoty (I baon pułku „Zuchowatych” i II baon pułku „Pierwszaków”) z bat. art. doprowadził do likwidacji grupy nieprzyjaciela działającej pomiędzy Dźwiną, a Berezy- ną.

Na stacji kol. Ziabki grupa mjr. Dąb Biernackiego zdobyła 3 pociągi pancerne, 7 lokomotyw, 154 wagony, 7 dział, 24 karabiny maszynowe, 500 jeńców, 2 pełne sztaby brygad sowie- skich oraz dużo koni, broni i amuni- cji.

Na kierunku Dyneburskim oddzia- ły dywizji użyły do osiągnięcia rzeki Dźwiny pomiędzy Dyneburgiem a Dryssa. Bardzo ciężkie walki, któ- re rozegrały się w miesiącu wrześniu na tym kierunku zapoczątkował pułk „Zuchowatych” i III baon „Piotrkow- iaków” w rejonie Krasław — Dry- ssa. Po 13 dniach krwawych zapasów nieprzyjaciel został tu odrzucony po- za Dźwinę. Trudniej było ować nad- umocnionym przedmieściem Dyne- burga, bronionym zaciecie przez za- łożę sowiecką, dysponującą dużą ilo- ścią artylerii i broni pancernej. Na przedmieściu działała grupa mjr. Po- powicza — „Pierwszacy” i „Piotrkow- ianie”. Dopiero po miesiącu ucichły wch walk zdobywa grupa w bojach 27—28 września most przez Dźwinę oraz południowe przedmieście Dyne- burga — Grzywę.

W październiku i listopadzie po- za krótkotrwałą interwencją w kie- runku Połockim były oddziały dywi- zji w odwodzie, wględnie na linii ko- munikacyjnej litewskiej. Dopiero 7- dzień przynosi odpowiedź kampanii zimowej na Łotwie.

Do współdziałania z armią łotew- ską w jej zmaganiu się z oddziałami sowieckimi wyznaczają Naczelny Wódz grupę gen. Śmigłego Rydza w składzie dwóch dywizji legionowych. Grupa przełamuje wileńską Dywi- zji Legionów pod dowództwem ppłk. Wilczyńskiego rozpoczynając kampanię natarcia na Dyneburg. Na arcie pod- jęte w nocy z 2—3 stycznia 1920 r. doprowadza o godz. 15 dn. 3 stycznia do zajęcia miasta przez I i II baony „Pierwszaków”; jednocześnie

Hotel EUROPEJSKI
w WILNIE
Pierwszorządony — Ceny przystępne
Telefon w pokojach. Windy osobowe

Wyprawa na Ukrainę

Wczesną wiosną 1920 roku Ro- sjanie po ukończeniu wojen domo- wych zaczęli przygotowania do de- cydującej rozgrywki z Polską. Naczeln- y Wódz zdecydował się wyprze- dzić inicjatywę rosyjską i pobić ich południowo zgrupowania, które wed- ług posiadanych wiadomości miało się znajdować na zachod i południu swego zamiaru powierzył Naczelny Wódz 3 Armii, do składu której po- wołał Wileńską Dywizję Legionową. Po przewiezieniu transportami kole- jowymi do rejonu Zwiahła i po wy- ładowaniu się — przed świtem dnia 25 IV. natarli „Piotrkowiaci” i „Zu- chowacii” wzdłuż szosy prowadzącej do Żytomierza. Jednocześnie załodo- wane na samychody I i II baony „Pierwszaków” w wyruszyli gościnnie- samochodowa osiągnęła Sokółów- ską udano się w dalszą drogę do Wilska. W Wilsku stojący tu pułk sowiecki pomimo zaskoczenia stawiał opór. Po parugodzinnej walce Ro- sjan odrzucono. Po przybyciu późną- nocą do Wilska III baonu „Zuchow- atych” ppłk. Dąb Biernacki zdecydo- wał się natarć na Żytomierz. Akcja

III baon tego pułku po przetrwaniu w Sundee stoczył zwycięską walkę pod Lotnikami i wyszedł w kierunku Nowej Zielonej Puszczy. „Zuchowacii” sfo- rowali Dźwinę w pobliżu Rozalinki na wschód od Dyneburga, zdążając przez Mozule i foły. Wyszki ku sta- cji kolejowej Dubno, celem odcięcia nieprzyjaciela stojącego się z Dy- neburga. Walki pod Mozulami i Wy- szkami należą do najkrwawszych w kampanii. Rosjanie po ściągnięciu znacznych odwodów przeszli w tym rejonie do przeciwnatarcia. Wspól- nymi siłami wszystkich pułków dy- wizji ataki Rosjan prowadzone do dn. 10 stycznia zostały zwycięsko odpar- te. Dnia 11 stycznia na rozkaz gen. Śmigłego Rydza dywizja rusza na- przód. Rosjanie uchodzą poza jez. Ruszońskie i dalej na wschód Powa- żniejsze walki wywiązują się dopiero w rejonie Poliszczyna, gdzie na wzór- zach między jez. Przemyslan i Osowa- ją oddziały sowieckie próbują zatrzymać polską ofensywę. Po sfo- rowaniu tej ostatniej linii oporu Ro- sjan w bitwie dn. 24—26 stycznia cel kampanii zimowej na Łotwie został osiągnięty. W połowie lutego oddzia- ły dywizji zostały ściągnięte do odwodu, aby odpocząć przed nową wielką kampanią, która ich czekała w przy- szłości.

Prasa słowacka pod terrorem systemu hitlerowskiego

Odważny głos redaktora „Slovaka”

W związku z przeniesieniem z Bratysławy do Zyliny dziennika „Slovenska Politika”, pismo przyniosło treść rozmowy swego przedstawiciela z szefem propagandy, Machem, który przedstawił szeroko swe poglądy na zadanie prasy i dziennikarstwa.

Jego zdaniem, prasa słowacka stoi dotychczas na niskim poziomie i nie uświadamia sobie należycie swych zadań. Dziennikarze zdają się w ogóle nie pamiętać o fakcie powstania państwa słowackiego i w szczególności nie wskazuje na realne osiągnięcia rządu słowackiego.

Zarządy te spotkały się z niespodzie- waną repliką ze strony „Slovaka”, który podkreślił, że poziom prasy jest zależny od poziomu polityki. Jaka polityka, taka prasa.

W Słowacji przyjął się zwyczaj, że ministrowie, posłowie i komendanci na zgromadzeniach publicznych bezpośrednio informują społeczeństwo o sprawach politycznych. Każdej niedzieli we wszystkich miastach i wioskach rozbrzmiewają przemówienia, które nie przynoszą nigdy nic nowego.

Prasa otrzymuje z tych przemówień stałe sprawozdania o jednakowej treści

„Myślimy nad tym, jakby z tych stereotypowych przemówień podać czytelnikom coś nowego, lecz dotąd nie znaleźliśmy sposobu, gdyż jest ryzykowne wpro- wadzanie jakiegokolwiek zmiany do dostar- czanych komunikatów. W obecnej sytuacji — kończy pismo — dziennikarze nie mogą pisać tak, żeby był wilk syty

i koza cała, gdyż jeśli wilk jednostronnie domaga się swego, to koza nie może zostać cała. Wiadomo przecież, to by się stało dziennikarzowi, gdyby zechciał pisać o wszystkim, tak, jak się rzeczy mają i jak ma odwagę ją widzieć”.

„Również i dziennikarze są niezadowoleni z obecnego stanu rzeczy, nie mają jednak możliwości dokonać naprawy”.

Artykuł „Slovaka” wywołał w Słowacji ogólną sensację i jest obszernie kome- ntowany. Powszechnie podziwiał się odwa- gę redaktora naczelnego „Slovaka” tym bardziej, że jest wszystkim wiadomo, że nawet za mniej ostre słowa krytyki, skiero- wane pod adresem obecnego rządu lu- dzie podciągają się do obozu koncentracyjnego.

warunki (trzy loty ponad 5 godzin indywidualnie). Ogółem wylatano 71 godzin w czasie trwania I i 2 turnusów w obecnym sezonie. Podkreślić należy, że loty te od- bywają się na jednym szybowcu „Sala- mandra”, nadającym się do lotów żaglowych. Dn. 7 bm. rozpoczął się w Braślawiu 3 turnus, na którym są uczniowie z Wileń- szczyzny, Warszawy i Gniezna.

Jesienne Targi Lipskie

Dorocznym zwyczajem odbędą się w Lipsku Targi Jesienne w tym roku w czasie od 24. do 31. sierpnia. Mają one od- dawna ustaloną opinię i ten, który je zwiedził w latach poprzednich najlepiej wie, jakie bogactwo wzorów, modeli i nowości można tam zawsze zobaczyć. Tegoroczne Targi osiągnęły rekordow- ą ilość, bo 6.300 wystawców, którzy za-

powiadają ciekawe eksponaty. Szczególnie dużo rewelacyjnych no- wości znajdzie się w dziale artykułów sportowych, zabawek, ozdób choinko- wych, opakowań towarowych, aparatów elektrotechnicznych, przyborów kreślarskich i dekoracji wnętrz. Tak więc Targi Lipskie z każdym ro- kiem zyskują na swej atrakcyjności.

południowym skrzydle całego polskie- go frontu Naczelny Wódz rozkazał wstrzymać dalsze posuwanie się od- działów wódz Ukrainy, oraz wyco- fać z linii bojowej i odesłać na pół- noc poważniejsze siły. Osłabienie od- szar frontu polskiego na Ukrainie zmieściło się w czasie z nadejściem tu konnej armii Budiennego, oraz znacz- nych sił sowieckich. Dysponując powa- żną przewagą sił dowództwo so- wieckie powzięło zamiar uderzyć na oba styki 3 Armii z sąsiadami, os- krzydlić ją dwustronnie, otoczyć w rejonie Kijowa i zniszczyć. W tym celu na styk południowy do rejonu Samhorodka skierowano konną ar- mii Budiennego, zaś na nieobsadzony przez Polaków błotnisty obszar ujścia Prypeci uderzyła jedna dywizja sowiecka z brygadą kawalerii.

Po stronie polskiej 30-kilometro- wy odcinek w rejonie Białej Cerkwi zajmowany poprzednio przez 15 dy- wizję, która odeszła na front białoru- ski, powierzono grupie Wasylków ppłk. Dąb Biernackiego w składzie pułku „Zuchowatych”, III baonu „Pierwszaków” i 3 p. ułanów. Okres od 22 maja do 10 czerwca spędzi- ła grupa Wasylków na ciężkich wal- kach z sowiecką dywizją prowadzo- nych na szerokim odcinku sięgają- cym od Trypola nad Dnieprem do Wasylowa. Po odparciu ataków nie-

przyjaciela pod Horochowatką, Słaj- kami i Dremizną podjęły oddziały grupy wypad na południe do rejonu stacji kolejowej Olszanica i Mironów- ka, zmuszając nieprzyjaciela do chwilowego odwrotu. Również i na innych odcinkach obsadzonych przez oddziały dywizji obrona była pro- wadzona zacepnie. W dniach walk pod Olszanicą — I i II baony „Pierwszaków” wykonały z przedmieścia kijo- wskiego mistrzowski wypad na Bo- ryspol.

Tymczasem na lewym skrzydle armii na północ od Hronostajpola nieprzyjaciel zdołał zepchnąć rzadką sieć dozorów kawalerskich i prze- prawić przez Dniepr dywizję piecho- ty z brygadą kawalerii. Rzucony pod Hronostajpole i Sohdany pułk „Piotr- kowski” powstrzymując napór wie- o- krotnie przeważających oddziałów nieprzyjaciela staczając najkrwawsze w swej historii boje. Pomimo olbrzymich strat ponoszonych w tych za- pasach trwa pułk przez trzy dni i no- ce na stanowiskach, aż w końcu osa- dzony zewsząd heroicznym wysił- kiem przebijają się przez wrogi pierś- cień.

Jednocześnie sowiecka armia kon- na rozrywa front polski pod Sacho- rodkiem, wchodząc na głębokie ty- ły 3 Armii. W dowództwie armii do- rzewa decyzja uderzenia na konnicę

Za kulisami „Osi”

Nastroje we Włoszech. Krwawe bunt w Tyr lu. Mussolini „wy- jednał” u Hitlera spotkanie. Targi o Hiszpanię. Wspaniały bankiet dla parlamentarzystów bułgarskich w Moskwie. Warunki Japonii

Dzienniki londyńskie potwierdzają z ca- łą stanowczością, że Mussolini kilkakrot- nie interweniował u Hitlera w sprawie gdańskiej. Korespondent rzymski „Daily Herald” donosi, że Mussolini nie wziął udziału w wielkich manewrach armii włos- kiej w dolinie rzeki Po jedynie ze wzglę- du na to, że chciał pozostać w ścisłym kontakcie telefonicznym z niemieckim kanclerzem.

Według tejże relacji Duce kilkakrot- nie proponował Hitlerowi osobiste spot- kanie w Benereze, lecz kanclerz dawał wykrętne odpowiedzi. Obecnie jednak wyraził zgodę i w dniach najbliższych obaj dyktatorzy spotkają się, przy czym zdaniem prasy angielskiej, tematem obrad będzie sprawa Gdańska.

Odnosnie Hiszpanii, o przystąpieniu której do sojuszu wojennego Niemcy i Włochy tak usilnie zabiegają, zdania są podzielone. Zdaniem większej części pra- sy angielskiej Hiszpania nie przystąpi do sojuszu wojennego „osi”. Na dowód stu- żności tego twierdzenia prasa przytacza sensacyjny wywiad francuskiego dzien- nikarza z prezydentem Portugalii Salasarem.

który wyraził przekonanie, że Hiszpania narodowa nigdy nie wystąpi przeciw Fran- cji i Anglii. „Portugalię i Hiszpanię, os- wiadczył prez. Salazar, łączą bliskie sto- sunki i sojusze, uzgadniają ich politykę zagraniczną. Portugalię łączy sojusze z Anglią. Nie do pomyślenia więc jest, by Hiszpania przystąpiła do sojuszu z „osią”. Inne angielskie dzienniki nato- miaś, komentując ostatnią reorganizację rządu hiszpańskiego, wyrażają przypuszc- zenie, że nadzieje „osi” mogą się zlicić, zaś Berlinowi i Rzymowi bardzo na tym zależy, bowiem, sądząc z doniesień „Uni- ted Press” i „Reutera” z Tokio, grupa puł- kowników japońskich domagająca się przy- stąpienia Japonii do sojuszu „osi” euro- pejskiej, postawiła jako nieodzowny wa- runek należenie Hiszpanii do tego so- juszu.

W Tokio kwestia przystąpienia, lub nie- jeszcze nie dojrzała. Wczorajsza narada nie zakończyła się powzięciem ostatecz- nej decyzji. Minister wojny Itagaki okazał się gorącym przeciwnikiem przystąpienia do tego sojuszu, tak że w kołach dyploma- tycznych Tokio utrzymuje się pogłoska o możliwej reorganizacji gabinetu japoń- skiego z powodu ustąpienia ministra wojny.

Zdaniem kół politycznych, ostateczna decyzja zapadnie na posiedzeniu Tajnej Rady Państwa i zależna jest od woli Mi- kada.

Tymczasem Stany Zjednoczone wy- wierzają dalszy nacisk na Japonię. Wzmo- żenie ruchu antybrzytyjskiego i antyame- rykańskiego spotkało się z ostrą reakcją obu krajów. Protesty konsulów amerykań- skiego i brytyjskiego utrzymywane były w formie niezwykle ostrej, zaś przewodni- czący komisji spraw zewnętrznych senatu amerykańskiego sen. Pittman, zapowied- zł rychłe zastosowanie sankcyj wobec kraju Wschodzącego Słońca.

Japonia więc, zdaniem zagranicznych kół politycznych, znajduje się na progu ważkich i doniosłych decyzji. Albo Tokio pójdzie na ugodę z państwami demokra- tycznymi, albo, niezależnie nawet od po- zycji Hiszpanii”, zasili wojenny sojusze agresorów.

Na Bałkanach, sądząc z ostatnich do- niesień, Niemcy coraz bardziej tracą grun- ty pod nogami. Wioskie trupy z Macceon- czykami budzą niepokój zarówno w Buł- gami jak Jugosławii, to też wyjazd wy- cieczki parlamentarzysty bułgarskich do Moskwy, gdzie, jak donosi agencja „Tass”, urządzono dla nich niezwykle oka- zaly bankiet z udziałem Molotowa i mło- dych działaczy bolszewickich Zdanowa, Buiganina i innych, ma swoją wymowę, bardzo niekorzystną dla Berlina.

Wracając do sytuacji w zachodniej Europie należy przypomnieć o walkach wewnętrznych w Hiszpanii. Dzienniki lon- dyńskie twierdzą, że w górach Asturii 50 tysięcy byłych żołnierzy armii republikań- skiej walczą z wojskami generała Franco, zaś w Tyroli, na łie wysiedlania osiadłych tam od wieków Niemców, sprzedanych przez Hitlera ambicji włoskiej — odbyły się krwawe rozruchy. W osobach Niem- ców tyrolskich, zdobył sobie niemiecki kanclerz kilkaset tysięcy wrogów. „Pacy- fikacyjna” akcja szefa Gestapo Himmlera nie potrafiła ukryć przed światem tej przykrej dla dyktatora niemieckiego prawdy.

Budiennego od wschodu, wiążąc się z koniecznościąopuszczenia rejonu Kijowa. Odwrot odbywa się spokoj- nie i planowo. Az do chwili wycofa- nia się z Kijowa transportów i obsa- dy przyczółka grupa Wasylków dziel- nie bierze udział w walce, natomiast na pomoce nadejdyły z pomocą „Piotrkowianom” oddziały „Pierwszaków” pomimo bohaterskiej walki pod Złodziejówką muszą się wycofać na rzekę Irpen, gdzie bronią się przez cały dzień odpierając wściekłe natar- cie wroga. Otoczona w trojkacie ograniczonym biegiem rzek Dniepru, Irpenia i Stulny — 3 Armia musi walką otworzyć sobie drogę na zachód. Nieprzyjaciel zagroził drogę marszu Wileńskiej Dywizji Legio- nów stawiając silną zapórę na rzecę — w obszarze wsi i stacji kole- jowej Borodienka. Pierwszy zwarił się z Rosjanami przed wsią Nowa Gro- blia III baon „Zuchowatych”. Do po- łudnia 11 czerwca rozgorzała na całym odcinku rzeki Zdwież od Nowej Grobli pod Borodienką gwałtowna bitwa. Ze strony polskiej weszły do walki wszystkie pułki dywizji wraz — całą artylerią. Po dwudniowym bo- ju zapora nieprzyjaciela została prze- łamana, zaś oddziały jego odrzucone na północ do obszarów leśnych.

W okresie odwrotu z Ukrainy Wi- leńska Dywizja Piechoty Legionów,

